

अन्नं नापि प्रभवति पानीयात् कुरुसत्तम ! ।
 नीरजातेन हि विना न किञ्चित् संप्रवर्तते ।
 अद्भौषधो महाराज ! वीरुध्वज जलोद्भवः ।
 यतः प्राग्भृता प्राणाः सम्भवन्ति विश्राम्यते ! ।
 तस्मात् पानीयदानाद् न परं विद्यते क्वचित् ।
 तच्च दद्यान्नरो निबन्धं यदीच्छेद्भूतिमात्मनः ।
 धन्यं यशस्यमायुष्यं जलदानमिहोच्यते ।
 शत्रून्चाप्यधि कौन्तेय ! वहा तिष्ठति तोयदः ।
 सर्वकामानवाप्नोति क्रीर्णैश्चैवैह शान्तीम् ।
 प्रेथ चानन्त्यमत्राति पापिभ्यश्च प्रसुच्यते ।
 तोयदो मनुजयात्र । स्वर्गं गत्वा महाश्रुते ! ।
 अक्षयान् समवाप्नोति लोकानित्यववीक्ष्यतुः ॥”

इति महाभारते द्वापधर्मः ॥ * ॥

“एकहस्ते धृतं तोयमभक्ष्यं सर्वसम्मतम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते जलसूक्तम् ॥ * ॥

“उद्धृतं वामहस्तेन यत्तोयं पिबति द्विजः ।

सुरापानेन तुल्यं स्वात्मपुराह प्रजापतिः ॥”

इति मनुः ॥

तस्य वेदीकूपर्थायाः । अर्धः १ चोदः २ चञ्चः ३
 नभः ४ अम्भः ५ कवन्धम् ६ सलिलम् ७ वाः ८
 वनम् ९ घृतम् १० मधु ११ पुरीषम् १२ पिप्यलम्
 १३ चौरम् १४ विषम् १५ रेतः १६ कशः १७
 जम्भ १८ वृकम् १९ वृसम् २० तुष्या २१ वरुणम्
 २२ सुचेम २३ धरुवम् २४ सुरा २५ अर-
 विन्दानि २६ अस्मन्तु २७ जामि २८ आयु-
 धानि २९ अपः ३० अहिः ३१ अचरम् ३२
 मोतः ३३ ऋषिः ३४ रश्मिः ३५ उदकम् ३६
 पयः ३७ रसः ३८ भेषजम् ३९ सङ्घः ४० श्रवः
 ४१ यद्दः ४२ योजः ४३ सुखम् ४४ अक्षम् ४५
 व्यावयाः ४६ शुभम् ४७ यादुः ४८ भूतम् ४९
 सुवनम् ५० भविष्यत् ५१ आपः ५२ महत् ५३
 योमः ५४ यशः ५५ महः ५६ सर्वाकम् ५७
 स्वतीकम् ५८ सतीकम् ५९ गहनम् ६० गभी-
 रम् ६१ गम्भनम् ६२ रैम् ६३ अम्भम् ६४ इविः
 ६५ सङ्घ ६६ सदनम् ६७ ऋतम् ६८ योनिः ६९
 ऋतस्ययोनिः ७० सखम् ७१ नीरम् ७२ रयिः
 ७३ सत् ७४ पूषम् ७५ सर्वम् ७६ अक्षितम्
 ७७ वहिः ७८ नाम ७९ सर्पिः ८० अपः ८१
 पवित्रम् ८२ अण्डतम् ८३ इन्दुः ८४ हेम ८५
 खः ८६ स्वर्गाः ८७ श्रमरम् ८८ अम्भम् ८९
 वपुः ९० अम्भु ९१ तोयम् ९२ तूयम् ९३ लपीटम्
 ९४ सुक्रम् ९५ तेजः ९६ खघा ९७ वारि ९८
 जलम् ९९ जलाशम् १०० । इदमित्थं कथत-
 सुदकनामानि । इति वेदनिर्घण्टौ १ अध्यायः ॥ * ॥

अस्य गुणाः ।

पानीयं भ्रमनाशनं क्रमहरं चूर्णापिपासापहं
 तन्काष्ठैर्विनाशनं वलकरं निद्राहरं तर्पणम् ।
 च्छदां गुमरसं ह्यजीर्णशमकं निबन्धं हितं शीतलं
 लघुच्छं रसकारणं निगदितं पीयूषवज्जीवनम् ॥”
 अथ तस्य भेदाः ।

“पानीयं मुनिभिः प्रोक्तं दिव्यं भौममिति द्विधा ।

दिव्यं चतुर्विधं प्रोक्तं धाराजं करकामवम् ॥

तौषारश्च तथा हैमं तेषु धारं गुणाधिकम् ॥”

तत्र धारस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“धाराभिः पतितं तोयं गृहीतं स्फीतवाससा ।

शिलायां वा सुधायां वा धौतायां पतितञ्च यत् ॥

सौवर्णे राजते ताम्ने स्फाटिके काचनिर्मिते ।

भाजने ऋषये चापि स्थापितं धारसुच्यते ॥

धारनीरं त्रिदोषघ्नमनिर्दोषरसं लघु ।

सौम्यं रसायनं बल्यं तर्पणं ऋदिजीवनम् ॥

पाचनं मतिशून्यं चूर्णितं द्राक्षादिश्रमकमान् ।

ढव्यां हरति तत्तुष्यं विशेषात् प्राट्टिष्येत् ॥”

अथ धाराजलस्य भेदाः ।

“धाराजलञ्च द्विविधं गाङ्गासासुद्रभेदतः ॥”

तत्रगाङ्गासासुद्रयोर्लक्षणं गुणाश्च ।

“आकाशगङ्गासम्बन्धि जलमादाय दिग्गजाः ।

मेघैरन्तरिता वृष्टीः कुर्वन्तीति वचः सताम् ॥

गाङ्गामानुजो मासि प्रायो वर्षति वारिदः ।

सन्ध्या तज्जलं देयं तथैव चरके वचः ॥

स्थापितं हैमजे पात्रे राजते ऋषयेऽपि वा ।

शाल्यत्रं येन संशक्तं भवेदक्षोदिवर्णवत् ॥

तद्गाङ्गं सर्वदोषघ्नं श्रेयं सासुद्रमन्यथा ।

तत्तु सचारुलवणं शुक्रदृष्टिवलापहम् ।

विश्वञ्च दोषलं तीक्ष्णं सर्वकर्मसु गार्हितम् ॥

सासुद्रं त्वान्धने मासि गुणैर्गाङ्गवदादिशित् ॥

यतोऽगस्त्यस्य दिशोऽवदयात् सकलं जलम् ॥

निर्मलं निम्बिषं खाडु शुक्रलं स्याददोषलम् ॥”

अतएवाह ।

“पुत्कारविषवातेन नागानां योमचारिणाम् ।

वर्षासु सविषं तोयं दिव्यमप्याश्विनं विना ॥”

अयानानैवजलगुणाः ।

“अनार्त्तं प्रसूचन्ति वारि वारिधरासु यत् ।

तन्निदोषाय सर्वेषां देहिनां परिकीर्तितम् ॥”

अनार्त्तं पौषादिमासचतुष्टयविषयम् ॥

अथ करकजलस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“दिव्यवायुमिश्रयोगात् संहताः स्वात्पतन्ति याः ।

पाषाणखण्डवचापस्ताः कारक्योऽन्तौपमाः ॥

करकाजं जलं रूचं विशदं गुरु च स्थिरम् ।

दारुणं शीतलं सान्द्रं पित्तहृत्कफघातहृत् ॥”

अथ तौषारजललक्षणं गुणाश्च ।

“अपि नद्याः ससुद्रान्ते वह्निरापञ्च तद्गवाः ।

धूमावयवनिर्मुक्तास्तुयाराख्यास्तु ताः सूताः ॥”

अपि नद्याः ससुद्रान्ते वह्निः । नदीमारभ्य

ससुद्रपर्यन्तं वह्निरास्ते । तद्गवाः वह्निभवाः ।

धूमावयवनिर्मुक्ताः धूमांशरहिताः आपस्तुधा-

रोख्याः । तुष इति लोके तुष इति च ।

“अप्याः प्राणिनां प्रायो भूरुहाणानु ताहिताः ।

तुयाराम् हिमं रूचं स्याद्वातलमपित्तलम् ॥

कफोदस्तम्भकण्ठामिमेदोग्गादिरीगदुत् ॥”

अथ हैमजलस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“हिमवच्छिखरादिभ्यो द्रवौभूयाभिवर्षति ।

यत्तदेव हिमं हैमं जलमाहुर्मनीषिणः ॥

हिमाम् शीतं पित्तघ्नं गुरु वातविघ्ननम् ॥”

हैमं जलं कुहंसजलम् । अन्ये तु ।

“और्वानलधुमेरित-

मन्वु ससुद्रस्य यद्वचनीभूतम् ।

यवनानीतसुदीर्घां

तद्विममिति कथ्यते मुनिभिः ॥

हिमं कुहंस इति लोके ।

हिमन्तु शीतलं रूचं दारुणं सद्यमिष्यपि ।

न तदुपयते वातं नच भित्तं न वा कषम् ॥” * ॥

अथ भौमं जलं तद्गदाश्च ।

“भौमममो निगदितं प्रथमं त्रिविधं तुषैः ।

जाङ्गलं परमानूपं ततः साधारणं क्रमात् ॥”

तेषां लक्ष्यानि गुणाश्च ।

“अप्योदकोऽल्पदृक्च पित्तारक्तमयान्वितः ।

श्रातयो जाङ्गलो देशस्तत्राब्जं जाङ्गलं जलम् ॥

बहुवार्त्तहृत्क्षयं वातशोषामयान्वितः ।

देशोऽनूप इति स्वात् आनूपं तद्गवं जलम् ॥

मिश्रचिह्नस्तु यो देशः स हि साधारणः सूतः ।

तस्मिन् देशे यदुदकं तत्तु साधारणं सूतम् ॥

जाङ्गलं सलिलं रूचं लवणं लघु तत्तु ।

बद्धिहृत् कफहृत् पथ्यं विकारान् क्रूरते बहून् ॥

आनूपं वायुमिष्यन्दि खाडु क्षिप्रं घनं गुरु ।

साधारणम् मधुरं दीपनं शीतलं लघु ॥

तर्पणं रोचनं ढव्यादाहदोषत्रयप्रशुत् ॥”

अथ भौमानामेव नादेयादीनां लक्ष्यानि

गुणाश्च । तत्र नादेयस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“नद्या नदस्य वा नीरं नादेयमिति कौर्मितम् ।

नादेयसुदकं रूचं वातलं लघु दीपनम् ॥

अनभिष्यन्दि विशदं कटुकं कफपित्तशुत् ।

नद्याः शैत्रवहा लघुः सन्धा याषामलोदका ॥

गुञ्जाः शैवालसंक्षन्ना मन्धगाः कजुषाश्च याः ।

नदीसरत्तङ्गागस्थे कूपप्रसवणादिजे ॥

उदके देशभेदेन गुणान् दोषाश्च लक्षयेत् ॥”

अथौद्भिदस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“विदार्यं भूमिं निम्नां यन्महत्वा धारया सपेत् ।

ततोयमौद्भिदं नाम वदन्तीति महर्षयः ॥

औद्भिदं वारि पित्तघ्नमविदाह्यतिशीतलम् ।

श्रीबानं मधुरं बल्यमीषदातकरं लघु ॥”

अथ नैर्भरस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“शैलसाधुसवहारिप्रवाहो निर्भरो भारः ।

स तु प्रसवणञ्चापि तत्रथं नैर्भरं जलम् ॥

नैर्भरं रुचिहृत्नीरं कफघ्नं दीपनं लघु ।

मधुरं कटुकं पाके वातलं स्यादपित्तलम् ॥”

अथ सारसस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“नद्याः शैलादिवहत्या यत्र संसृज्य तिष्ठति ।

तत् सरो जलञ्चूर्णं तदम्भः सारसं सूतम् ॥

सारसं सलिलं बल्यं ढव्यान्नं मधुरं लघु ।

रोचनं तुवरं रूचं बहुभ्रमलं सितम् ॥”

अथ तद्गागस्य लक्षणं गुणाश्च ।

“प्रशस्तभूमिभागस्थो बहुसंवत्सरोयितः ।

जलाशयस्तङ्गागः स्यात्ताङ्गागं तज्जलं सूतम् ॥

ताङ्गागसुदकं खाडु कषायं कटुपाकि च ।

वातलं बहुविषघ्नमसृक्पित्तकफापहम् ॥”

अथ वाप्यस्य लक्षणं गुणाश्च ।